

UZASADNIENIE

Formularz UK 1	Sygnatura akt	II K 550/19	
Jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku dotyczy tylko niektórych czynów lub niektórych oskarżeń, sąd może ograniczyć uzasadnienie do części wyroku objętych wnioskiem. Jeżeli wyrok został wydany w trybie art. 343, art. 343a lub art. 387 k.p.k. albo jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku obejmuje jedynie rozstrzygnięcie o karze i o innych konsekwencjach prawnych czynu, sąd może ograniczyć uzasadnienie do informacji zawartych w częściach 3–8 formularza.			
1. USTALENIE FAKTÓW			
0.1. Fakty uznane za udowodnione			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
1.	N. Z. (1)	Czyny z pkt. 1, 2, 3 i 4 wyroku	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za udowodnione	Dowód	Numer karty	

Czyn z pkt. 1 wyroku

1. W dniu 28 grudnia 2018 r., oskarżony wraz z pokrzywdzonym T. Z. (1) oraz z M. C. i J. S. przyjechał do w miejscowości N. ul. (...), woj. (...) na parking „(...)” w celu spożycia alkoholu samochodem marki T. (...) o nr rej. (...) kierowanym przez T. Z. (1). Samochód T. (...) był samochodem zastępczym będącym własnością R. D. (1) i T. Z. (1) otrzymał go do użytkowania wobec uszkodzenia jego samochodu w ramach ubezpieczenia w (...) S.A..

2. Po przyjeździe na miejsce M. C. i J. S. opuścili samochód i spożywali na „(...)” alkohol. Natomiast oskarżony będący pod wpływem alkoholu znajdując się w samochodzie marki T. (...) o nr rej. (...) dokonał rozboju na znajdującym się w tym samochodzie T. Z. (1) w ten sposób że groził mu pozbawieniem życia i zdrowia oraz używając przemocy bijąc go pięściami po twarzy oraz wyciągając T. Z. (1) siłą zza kierownicy pojazdu wyrzucił go z tego pojazdu, a następnie zabrał w celu przywłaszczenia samochodu marki T. (...) o nr rej. (...) o wartości 40.000 zł, użytkowanego przez T. Z. (1), a

zeznania świadków : T. Z. (1) k.4-6 , 34-36, 398-339 , J. S. k.183-184, 445-446 i R. D. (1) k. 46-47,358-359

dokumentacja wynajmu samochodu k. 48-49

zeznania świadków : T. Z. (1) k k.4-6 , 34-36, 398-339 i J. S. k. k.183-184, 445-446 , oraz protokołu oględzin telefonu k. 37-40

zeznania świadków T. Z. (1) k.4-6 , 34-36, 398-339 , W. W. (1) k. 225-227 , 400 , A. W. (1) k. 22-23 , 359

opinia biegłego k. 128, protokołu oględzin osoby k. 10-12 oraz nagrania z monitoringu stacji (...) S.A. w N. k. 145

zeznania świadków : T. Z. (1) k.4-6 , 34-36, 398-339 , J. S. k.183-184, 445-446

protokół odtworzenia nagrania z monitoringu k. 148-171 oraz nagrania z monitoringu stacji (...) S.A. w N. k. 145

zeznania świadków : T. Z. (1) k.4-6 , 34-36, 398-339 , J. S. k.183-184, 445-446

protokół odtworzenia nagrania z monitoringu k. 148-171 oraz nagrania z monitoringu stacji (...) S.A. w N. k. 145

zeznania świadków : T. Z. (1) k.4-6 , 34-36, 398-339 , J. S. k.183-184, 445-446, W. W. (1) k. 225-227 , 400 , A. W. (1) k. 22-23 , 359

stanowiącego własność R. D. (1).

3. Oskarżony w wyniku bicia T. Z. (1) po twarzy spowodował u T. Z. (1) obrażenia ciała w postaci stłuczenia twarzy z obrzękiem tkanek i zasinieniem w okolicy podoczołowej lewej i policzka lewego oraz otarcia naskórka szyi o długości 3 cm , które to obrażenia spowodowały naruszenie czynności narządów ciała i rozstrój zdrowia na okres poniżej 7 dni.

4. Następnie oskarżony wziął do samochodu M. C. i odjechał samochodem marki T. (...) o nr rej. (...) z (...) na (...) S.A. przy ul. (...), w N. , zabierając ten samochód w celu przywłaszczenia , mimo iż wcześniej spożywał alkohol.

Czyn z pkt. 2 wyroku

5. Na stacji paliw po zaparkowaniu oskarżony nie mógł ponownie uruchomić tego samochodu gdyż wyposażony on był w system bez kluczykowy a kluczyki do tego pojazdu w dalszym ciągu posiadał T. Z. (1) . Dlatego oskarżony kazał M. C. by ten przywiózł na stację paliw T. Z. (1) . W tym celu M. C. udał się wraz z nieustalonym kierowcą samochodem marki V. na

protokół odtworzenia nagrania z monitoringu k. 148-171 oraz nagrania z monitoringu stacji (...) S.A. w N. k. 145

zeznania świadków : T. Z. (1) k.4-6 , 34-36, 398-339 , J. S. k.183-184, 445-446, W. W. (1) k. 225-227, 400 , A. W. (1) k. 22-23 , 359

protokół odtworzenia nagrania z monitoringu k. 148-171 oraz nagrania z monitoringu stacji (...) S.A. w N. k. 145

zeznania świadków : A. W. (1) k. 22-23 , 359 , R. D. (1) k. 46-47,358-359, wyjaśnienia oskarżonego k. 339v, notatka urzędowa k. 1-3, protokół zatrzymania osoby k. 13-14, protokół oględzin pojazdu k. 48-49.

zeznania świadka : A. W. (1) k. 22-23 , 359 , protokół badania stanu trzeźwości k. 17 , świadectwo wzorcowania k. 18 , oświadczenie k. 19,

zeznania świadka K. J. k. 173-174 , 399, protokół przeszukana k. 41-43 , protokół użycia testera narkotykowego k. 61 , protokół zatrzymania rzeczy 62-63 , protokół oględzin k. 71-81 , protokół zatrzymania rzeczy k. 84-86 , protokół przeszukania pomieszczeń k. 125-126, protokół pobrania materiału porównawczego k. 132, 176 , wykaz dowodów

„(...)” i przywiózł z stamtąd T. Z. (1) i J. S. .

6. Po przyjeździe na stację paliw T. Z. (1) oskarżony w budynku stacji użył przemocy w postaci kilkukrotnego szarpania za ubranie T. Z. (2) oraz kierował wobec niego groźby karalne pozbawienia życia i zdrowia w celu utrzymania się w posiadaniu zabranej rzeczy tj. samochodu marki T. (...) o nr rej. (...) stanowiącego własność R. D. (1), a użytkowanego przez T. Z. (1). Działanie oskarżonego miało na celu zmuszenie T. Z. (1) do wydania oskarżonemu kluczyka do tego samochodu by oskarżony mógł go ponownie uruchomić i zabrać w celu utrzymania się w jego posiadaniu .

7. Gdy T. Z. (1) wydał oskarżonemu kluczyki od tego samochodu ten wsiadł do tego samochodu na miejsce kierowcy i odjechał nim ze stacji wspólnie z M. C. . W tym czasie T. Z. (1) powiadomił o tym fakcie policję .

Czyn z pkt. 3 wyroku

8. Oskarżony jadąc samochodem marki T. (...) o nr rej. (...) na ul. (...) w N. stracił panowanie nad tym samochodem i uderzył nim w krawężnik uszkadzając ten samochód. Gdy oskarżony zobaczył iż jedzie za nim radiowóz policyjny

rzeczowych 144-145 ,
opinia z zakresu
badań daktyloskopijnych
k. 230-232, opinia
z zakresu badań
fizykochemicznych k.
241-244, opinia z zakresu
badań genetycznych k.
263-267, protokół
przepakowania materiału
dowodowego k. 270 ,
protokół przekazania
materiału dowodowego
k. 271 , świadectwo
legalizacji k. 272

zatrzymał się na poboczu na ul (...) i zaczął uciekać z samochodu wraz z M. C. . Oskarżony został jednak zatrzymany przez funkcjonariuszy Policji w dniu 28 grudnia 2018 r. o godz. 23.40. .

9. Po przewiezieniu do KP W. oskarżony został przebadany urządzeniem (...) o i miał w pierwszym badaniu przeprowadzonym w dniu 29.12.2018 r. o godz. 00.20 – 0,66 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu natomiast w drugim badaniu przeprowadzonym w dniu 29.12.2018 r. o godz. 00.32 – 0,71 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu .

Czyn z pkt 4 wyroku

10. W dniu 29 grudnia 2018 r. funkcjonariusze Policji dokonali przeszukania mieszkania w W. na ul. (...), woj. (...) , gdzie oskarżony wynajmował pokój. W toku przeszukania pokoju zajmowanego przez oskarżonego ujawniono znaczną ilość amfetaminy o łącznej wadze 64,99 grama brutto , której właścicielem był oskarżony.

0.1. Fakty uznane za nieudowodnione

Lp.

Oskarżony

Czyn przypisany oskarżonemu

		(ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
1.	N. Z. (1)	Czyn z pkt. 1, 2, 4 wyroku	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za nieudowodnione	Dowód	Numer karty	
Fakt iż oskarżony N. Z. (1) nie popełnił czynu z art. 280 § 1 k.k. w zb. z art. 157 § 2 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. opisanego w pkt. 1 wyroku , czynu z art. 281 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. oraz czynu z art. 62 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii (tekst jednolity Dz. U. z 2018 r., poz. 1030) opisanego w pkt. 4 wyroku .	Częściowo wyjaśnienia oskarżonego N. Z. (1) k. 88, 98, 105, 286, 359 i 399		
1. Ocena DOWODÓW			
1.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów			
Lp. faktu z pkt 1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu	
1, 2, 3, 4, 5, 6 i 7 8,9 10	<p>Zeznania świadków T. Z. (1)-ego , J. S.-ego , R. D. (1)-ego , W. W. (2)-skiej , A. W. (2)-czyk , oraz dokumenty wskazane przy faktach 1-7</p> <p>Zeznania świadków A. W. (2)-darczyk , R. D. (2)-skiego , częściowo wyjaśnienia oskarżo-nego</p>	<p>Zeznania tych świadków w zakresie jakim Sąd dał im wiarę są jasne , dokładne , spójne , logiczne i korespondujące z zebrany m materiałem dowodowym dotyczącym faktów które zostały uznane przez Sąd za udowodnione .</p>	

oraz dokumenty wskazane przy faktach 8,9

Zeznania świadka K. J.-ego oraz dokumenty wskazane przy fakcie 10

Autentyczność i wiarygodność tych dokumentów nie była kwestionowana przez żadną ze stron, ani nie stoi w sprzeczności z żadnym innym dowodem, a tym samym nie budzi wątpliwości. Brak jest na tych dokumentach jakichkolwiek śladów podrobienia bądź przerobienia. Dokumenty powyższe zostały w większości sporządzone przez funkcjonariuszy publicznych, nie zainteresowanych rozstrzygnięciem w sprawie, a zatem nie mających logicznego powodu, by przedstawiać nieprawdziwy stan rzeczy w dokumentach.

Sąd dał pełną wiarę opinii sporządzonej przez biegłego lekarza M. R.. Biegły w sposób logiczny w oparciu o całokształt zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego wyciągnął prawidłowe wnioski które zostały zawarte w opinii pisemnej.

Zeznania tych świadków w zakresie jakim Sąd dał im wiarę są jasne, dokładne, spójne, logiczne i korespondujące z zebrany w sprawie materiałem dowodowym dotyczącym faktów które zostały uznane przez Sąd za udowodnione.

Wyjaśnienia oskarżonego w zakresie jakim Sąd

dał im wiarę w części z której wynika iż w dniu 28 grudnia 2018 r. w miejscowości N. woj. (...) to on będąc w stanie nietrzeźwości odjechał tym samochodem marki T. (...) o nr rej. (...) ze Stacji Paliw (...) a następnie kierował tym samochodem na ul. (...) w N. (k. 399v) są jasne , dokładne , spójne , logiczne i korespondujące z zebrany w sprawie materiałem dowodowym dotyczącym faktów które zostały uznane przez Sąd za udowodnione .

Autentyczność i wiarygodność tych dokumentów nie była kwestionowana przez żadną ze stron, ani nie stoi w sprzeczności z żadnym innym dowodem, a tym samym nie budzi wątpliwości. Brak jest na tych dokumentach jakichkolwiek śladów podrobienia bądź przerobienia . Dokumenty powyższe zostały w większości sporządzone przez funkcjonariuszy publicznych , nie zainteresowanych rozstrzygnięciem w sprawie , a zatem nie mających logicznego powodu , by przedstawiać nieprawdziwy stan rzeczy w dokumentach .

Zeznania tego świadka w zakresie jakim Sąd dał im wiarę są jasne , dokładne , spójne , logiczne i korespondujące

z zebranych w sprawie materiałem dowodowym dotyczącym faktów które zostały uznane przez Sąd za udowodnione .

Autentyczność i wiarygodność tych dokumentów nie była kwestionowana przez żadną ze stron, ani nie stoi w sprzeczności z żadnym innym dowodem, a tym samym nie budzi wątpliwości. Brak jest na tych dokumentach jakichkolwiek śladów podrobienia bądź przerobienia . Dokumenty powyższe zostały sporządzone przez funkcjonariuszy publicznych , nie zainteresowanych rozstrzygnięciem w sprawie , a zatem nie mających logicznego powodu , by przedstawiać nieprawdziwy stan rzeczy w dokumentach .

Sąd dał pełną wiarę opinią : z zakresu badań daktyloskopijnych , z zakresu badań fizykochemicznych i z zakresu badań genetycznych . Biegli w tych opiniach w sposób logiczny w oparciu o całość zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego wyciągnął prawidłowe wnioski . Opinie te są jasne , logiczne i fachowe .

1.2. **Dowody
nieuwzględnione przy
ustaleniu faktów**

(dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)			
Lp. faktu z pkt 1.1 albo 1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu	
	Częściowo wyjaśnienia oskarżonego k. 88, 98 , 105, 286 , 359 i 399	Sąd nie dał wiary wyjaśnieniom oskarżonego poza niewielką częścią z której wynika iż w dniu 28 grudnia 2018 r. w miejscowości N. woj. (...) to on będąc w stanie nietrzeźwości odjechał tym samochodem marki T. (...) o nr rej. (...) ze Stacji Paliw (...) a następnie kierował tym samochodem na ul. (...) w N. (k. 399v) . W tym zakresie wyjaśnienia oskarżonego są nie jasne , nielogiczne , wewnętrznie sprzeczne i nakierowane na uniknięcie odpowiedzialności i pomniejszenie swojej winy. Przedstawiona przez oskarżonego wersja wydarzeń stanowi przyjętą przez oskarżoną linię obrony , która nie znalazła jednak potwierdzenia w zgromadzonym w sprawie materiale dowodowym. Należy zauważyć iż z zebranego w sprawie materiału dowodowego w postaci : zeznań świadków T. Z. (1) , J. S. , R. D. (1) , W. W. (1) , A. W. (1) i K. J. oraz dokumentów wskazanych w punkcie 2.1. wynika wprost iż oskarżony	

		popelnil czynu opisane w pkt. 1 ,2 ,3 i 4 wyroku . Wyzej wskazane fakty dyskwalifikuja prawdziwość wyjaśnień oskarzonego w zakresie jakim Sąd nie dał im wiary .	
1.PODSTAWA PRAWNA WYROKU			
	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Oskarżony	
#	1.3. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania zgodna z zarzutem	1, 2, 3, i 4	N. Z. (2)
Zwięzłe o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			
Czyn z pkt. 1 wyroku Przepis art. 280 § 1 k.k. stanowi , iż karze podlega , kto kradnie, używając przemocy wobec osoby lub grożąc natychmiastowym jej użyciem albo doprowadzając człowieka do stanu nieprzytomności lub bezbronności. W ujęciu art. 280 § 1 k.k. przestępstwo rozboju polega na kradzieży popełnionej przy użyciu przemocy wobec osoby lub groźby natychmiastowego jej użycia albo przez doprowadzenie człowieka do stanu nieprzytomności lub bezbronności. Rozbój jest przestępstwem			

złożonym, sprawca bowiem zmierza do dokonania kradzieży, atakując integralność cielesną człowieka (przemoc), jego wolność, zdrowie, a nawet życie. (za Komentarz do art. 280 kodeksu karnego (Dz.U.97.88.553), [w:] A. Marek, Kodeks karny. Komentarz, LEX, 2007, wyd. IV.). Natomiast zgodnie z treścią art. 157 § 2 k.k. karze podlega kto powoduje naruszenie czynności narządu ciała lub rozstrój zdrowia trwający nie dłużej niż 7 dni .

W powyższej sprawie zachowanie oskarżonego realizuje znamiona czynu z art. 280 § 1 k.k. w zb. z art. 157 § 2 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k.. W dniu 28 grudnia 2018 r., oskarżony w miejscowości N. ul. (...), woj. (...) na parkingu „(...)” dokonał rozboju na osobie T. Z. (1) w ten sposób że używając przemocy bił go pięściami po twarzy i wyciągnął siłą zza kierownicy pojazdu oraz groził mu pozbawieniem życia i zdrowia , a następnie zabrał w celu przywłaszczenia pojazd marki T. (...) o nr rej. (...) o wartości 40.000 zł, użytkowanego przez T. Z. (1) , a stanowiącego własność R. D. (1). Wyniku tego działania oskarżony spowodował u T. Z. (1) obrażenia ciała w postaci stłuczenia

twarży z obrzękiem tkanek i zasinieniem w okolicy podoczodołowej lewej i policzka lewego oraz otarcia naskórka szyi o długości 3 cm , które to obrażenia spowodowały naruszenie czynności narządów ciała i rozstrój zdrowia na okres poniżej 7 dni co wynika z opinii biegłego k. 128. Tak więc działanie oskarżonego poległo na kradzieży popełnionej przy użyciu przemocy wobec osoby pokrzywdzonego . Należy wskazać iż rozbój charakteryzuje się kierunkowością działania sprawcy. Musi on zmierzać do dokonania kradzieży, używając do realizacji tego celu przemocy wobec osoby, groźby natychmiastowego jej użycia albo doprowadzając człowieka do stanu nieprzytomności lub bezbronności. Jest to więc przestępstwo umyślne, które można popełnić jedynie z zamiarem bezpośrednim, tak co do celu działania, jak i używanych środków. Zastosowanie rozbójniczych środków musi nastąpić przed lub w czasie dokonywania kradzieży, aby przełamać lub uniemożliwić opór posiadacza przedmiotu kradzieży, co niewątpliwie miało miejsce w tym przypadku . Oskarżony działał w celu dokonania zaboru w celu przywłaszczenia samochodu marki T. (...)

by postąpić z przedmiotem zaboru tak, jakby się było jego właścicielem, czyli swobodnie z niego korzystać.

Czyn z pkt. 2 wyroku

Przepis art. 281 k.k. stanowi iż karze podlega kto, w celu utrzymania się w posiadaniu zabranej rzeczy, bezpośrednio po dokonaniu kradzieży, używa przemocy wobec osoby lub grozi natychmiastowym jej użyciem albo doprowadza człowieka do stanu nieprzytomności lub bezbronności. Kradzież rozbójnicza polega na zastosowaniu przez sprawcę kradzieży przemocy wobec osoby, groźby natychmiastowego jej użycia albo na doprowadzeniu człowieka do stanu nieprzytomności lub bezbronności w celu utrzymania się w posiadaniu zabranej rzeczy. Jest to więc konstrukcja nawiązująca do opisu sposobu działania sprawcy rozboju, występuje jednak zasadnicza różnica między tymi przestępstwami. Polega ona na odmiennej kolejności zastosowania rozbójniczych środków, które przy rozboju służą do obezwładnienia lub pokonania oporu pokrzywdzonego w celu dokonania kradzieży (tzn. są stosowane przed lub w trakcie dokonywania zaboru), natomiast w

wypadku kradzieży
rozbójniczej sprawca
dokonuje zaboru bez
użycia przemocy lub
innych rozbójniczych
środków, a używa ich po
dokonaniu kradzieży, aby
utrzymać się w posiadaniu
skradzionej rzeczy (za
Andrzej Marek Komentarz
do art. 281 Kodeksu
Karnego).

W powyższej sprawie
zachowanie oskarżonego
realizuje znamiona czynu z
art. 281 k.k. w zw. z art.
64 § 1 k.k. . Oskarżony
w dniu 28 grudnia 2018
r. w miejscowości N., ul.
(...), woj. (...) na terenie
(...) SA w celu utrzymania
się w posiadaniu zabranej
rzeczy tj. pojazdu marki
T. (...) o nr rej. (...)
stanowiącego własność R.
D. (1), a użytkowanego
przez T. Z. (1) użył
przemocy w postaci
szarpania za ubranie T.
Z. (2) oraz kierował
wobec niego groźby
karalne pozbawienia życia
i zdrowia, które to
groźby wzbudziły w
nim uzasadnioną obawę
spełnienia. Działanie
oskarżonego miało na
celu zmuszenie T. Z.
(2) go do wydania
kluczyka do tego pojazdu,
bez których oskarżony
nie mógł ponownie
uruchomić tego pojazdu
i nim odjechać. Należy
wskazać iż pomiędzy
dokonaniem kradzieży a
użyciem przemocy, groźbą
natychmiastowego jej
użycia albo

doprowadzeniem człowieka do stanu nieprzytomności lub bezbronności musi zachodzić stosunek bezpośredniego powiązania czasowego. Ustawa wymaga, aby opisane w art. 281 k.k. sposoby oddziaływania na osobę były przez sprawcę zastosowane „bezpośrednio po dokonaniu kradzieży”, w celu utrzymania się w posiadaniu zabranej rzeczy. Utrzymanie się w posiadaniu zabranej rzeczy zachodzi wtedy, gdy po przejściu władztwa nad rzeczą na osobę nieuprawnioną, dokonującą zaboru, zachodzi jeszcze po stronie pokrzywdzonego możliwość natychmiastowej restytucji władztwa. W niniejszej sprawie taka sytuacja niewątpliwie miała miejsce .

Ponadto należy wskazać iż odnośnie czynów z pkt. 1 i 2 wyroku oskarżony odpowiadał w warunkach art. 64 § 1 k.k. . Przepis art. 64 § 1 k.k. stanowi iż jeżeli sprawca skazany za przestępstwo umyślne na karę pozbawienia wolności popełnia w ciągu 5 lat po odbyciu co najmniej 6 miesięcy kary umyślne przestępstwo podobne do przestępstwa, za które był już skazany, sąd może wymierzyć karę przewidzianą za przypisane sprawcy

przestępstwo w wysokości do górnej granicy ustawowego zagrożenia zwiększonego o połowę. Wyrokiem z dnia 29 marca 2013 r. sygn. akt. XIV K 1002/11 Sąd Rejonowy dla Warszawy M. w W. skazał oskarżonego N. Z. (1) na karę łączną 3 lat pozbawienia wolności za czyny z art. 286 § 1 k.k. (k. 201-203). Oskarżony odbywał karę orzeczoną tym wyrokiem między innymi w okresie od 26.11.2015 r. godz. 10:15 do 13.04.2018 r. godz. 10:15 (k. 205). Oskarżony był więc skazany za przestępstwa umyślne z art. 286 § 1 k.k. na karę pozbawienia wolności i popełnił w ciągu 5 lat po odbyciu co najmniej 6 miesięcy kary umyślne przestępstwo z art. 280 § 1 k.k. i art. 281 k.k. - podobne do przestępstwa za które był skazany .

Czyn z pkt. 3 wyroku

Przepis art. 178 a § 1 k.k. stanowi , iż karze podlega , kto, znajdując się w stanie nietrzeźwości lub pod wpływem środka odurzającego , prowadzi pojazd mechaniczny w ruchu lądowym , wodnym lub powietrznym.

W powyższej sprawie zachowanie oskarżonego wypełniło wszystkie znamiona czynu z art. 178a § 1 k.k. . Oskarżony w dniu 28 grudnia 2018 r. w miejscowości N. woj. (...)

na drodze publicznej ul. (...) w L. prowadził pojazd mechaniczny samochód marki T. (...) o n rej. (...) w ruchu lądowym będąc w stanie nietrzeźwości. Oskarżony został zatrzymany przez funkcjonariuszy Policji w dniu 28 grudnia 2018 r. o godz. 23.40. Po przewiezieniu do KP W. oskarżony został przebadany urządzeniem (...) o i miał w pierwszym badaniu przeprowadzonym w dniu 29.12.2018 r. o godz. 00.20 – 0,66 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu natomiast w drugim badaniu przeprowadzonym w dniu 29.12.2018 r. o godz. 00.32 – 0,71 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu .

Czyn z pkt. 4 wyroku

Przepis art. 62 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii (tekst jednolity Dz. U. z 2018 r., poz. 1030) stanowi , iż karze podlega , kto, wbrew przepisom ustawy, posiada środki odurzające lub substancje psychotropowe. Występek ten ma charakter umyślny, przy czym samo posiadanie wyżej opisanych środków stanowi przestępstwo. Natomiast przepis art. 62 ust 2 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii (tekst jednolity Dz. U. z 2018 r.,

poz. 1030) stanowi , iż jeżeli przedmiotem czynu, o którym mowa w ust. 1, jest znaczna ilość środków odurzających lub substancji psychotropowych, sprawca podlega karze pozbawienia wolności od roku do lat 10. Czyn z art. 62 ust 2 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii ma charakter umyślny, przy czym samo posiadanie wyżej opisanych środków stanowi przestępstwo.

W powyższej sprawie zachowanie oskarżonego realizuje znamiona czynu z art. 62 ust 2 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii (tekst jednolity Dz. U. z 2018 r., poz. 1030). Oskarżony w okresie czasu od bliżej nieustalonej daty dnia 29 grudnia 2018 r. w W. na ul. (...), woj. (...) w wynajmowanym przez siebie pokoju posiadał znaczną ilość amfetaminy o łącznej wadze 64,99 grama brutto. Należy wskazać iż kryterium limitującym karalność posiadania środków odurzających i substancji psychotropowych z całą pewnością nie jest długotrwałość ich dzierżenia (tak wyrok z dnia 13 marca 2007 r. Sąd Apelacyjny w Lublinie sygn. akt II AKa 28/07). Jeżeli

przedmiotem czynności wykonawczej przestępstw określonych w ustawie z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii jest taka ilość środków odurzających lub substancji psychotropowych, która mogłaby jednorazowo zaspokoić potrzeby co najmniej kilkudziesięciu osób uzależnionych, to jest to „znaczna ilość” w rozumieniu tej ustawy (tak postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 23 września 2009 r. I KZP 10/09 OSNKW 2009/10/84...). Należy wskazać iż zachowanie oskarżonego opisane w pkt. 4 wyroku spełnia wyżej wskazane przesłanki . Z ilość środków odurzających w postaci amfetaminy które były w posiadaniu oskarżonego mogła by jednorazowo zaspokoić potrzeby co najmniej kilkuset osób uzależnionych. Z zabezpieczonej amfetaminy można uzyskać co najmniej 650 działek handlowych co wynika z opinii z zakresu badań fizykochemicznych (k. 241-244) . Z opinii tej wynika iż substancja krystaliczna zabezpieczona w sprawie o łącznej ilości 64,99 grama zawiera amfetaminę , która jest substancją psychotropową grupy II-P wymienioną w załączniku nr 1 do Rozporządzenia Ministra Zdrowia z dnia

<p>17 sierpnia 2018 r. w sprawie wykazu substancji psychotropowych , środków odurzających oraz nowych substancji psychoaktywnych (Dz. U. z 2018 r. poz. 1591) wydanego na podstawie art. 44 f ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii (tekst jednolity Dz. U. z 2018 r., poz. 1030). Ponadto z opinii z zakresu badań genetycznych (k. 263-267) , wynika wprost iż oskarżony był posiadaczem tej amfetaminy .</p>			
#	1.4. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania niezgodna z zarzutem	-----	-----
Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			
#	1.5. Warunkowe umorzenie postępowania	-----	-----
Zwięźle wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięźle o powodach warunkowego umorzenia postępowania			

#	1.6. Umorzenie postępowania	-----	-----

Zwięzłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięzłe o powodach umorzenia postępowania			

#	1.7. Uniewinnienie	-----	-----
Zwięzłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięzłe o powodach uniewinnienia			

1.KARY, Środki Karne, PRzepadek, Środki Kompensacyjne i środki związane z poddaniem sprawcy próbie			
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
N. Z. (1)	1, 2, 3, 4 i 5 7 9	1, 2, 3 i 4 3 3	Niewątpliwą okolicznością obciążającą jest duży społecznej szkodliwości popełnionych przez oskarżonego N. Z. (1) czynów opisanych w pkt. 1, 2, 3 i 4 wyroku przejawiający się w charakterze naruszonego przez oskarżonego dobra oraz okoliczności działania oskarżonego. Oskarżony naruszył bowiem dobro chronione prawem jakim jest cudze mienie oraz zdrowie człowieka jak i bezpieczeństwo w ruchu drogowym oraz posiadał

wbrew przepisom ustawy środki odurzające. Za okoliczność obciążającą Sąd uznał również fakt, iż oskarżony był wielokrotnie karany (k. 440) i odpowiadał odnośnie czynów opisanych w pkt. 1 i 2 wyroku w warunkach art. 64 § 1 k.k. (k. 201-203, 205). Sąd nie stwierdził istnienia żadnych okoliczności łagodzących wobec oskarżonego. Orzeczone wobec oskarżonego w pkt. 5 wyroku kara łączna 6 lat pozbawienia wolności spełnia wymogi zarówno prewencji indywidualnej jak i generalnej, a także odpowiadają stopniowi zawinienia i społecznej szkodliwości czynu. Winny spełnić wobec oskarżonego funkcję wychowawczą i powstrzymać go w przyszłości od popełnienia podobnych czynów. Na wymiar kary łącznej pozbawienia wolności orzeczonej wobec oskarżonego w pkt. 5 wyroku miał wpływ sposób działania oskarżonego podczas popełnienia zarzucanych mu czynów i fakt iż był on już wielokrotnie karany i odpowiadał co do części czynów w warunkach art. 64 § 1 k.k. . Należy zauważyć iż tylko bezwzględna i surowa kara pozbawienia wolności może skłonić oskarżonego do refleksji nad swoim zachowaniem

i powstrzymać go od popełnienia w przyszłości podobnych przestępstw. Kara ta winna spełnić przede wszystkim wobec oskarżonego funkcję represyjną .

Orzekając wobec oskarżonego zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 4 lat , Sąd postąpił zgodnie z dyspozycją art. 42 § 2 k.k. . Sąd uznał bowiem , iż okres 4 lat jest wystarczający dla spełnienia roli represyjnej wobec oskarżonego. Tylko ten środek karny spełni wobec oskarżonego funkcję prewencyjną i wychowawczą oraz zapobiegnie powrotowi do przestępstwa. Ponadto ten środek karny winien wyeliminować przez okres jego obowiązywania zagrożenie jakie stanowi oskarżony dla innych uczestników ruchu drogowego.

Na podstawie art. 43a § 2 k.k. Sąd zasądził od oskarżonego na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej świadczenie pieniężne w kwocie 5000 (pięć tysięcy) złotych. Należy wskazać iż zgodnie z treścią art. 43a § 2 k.k. w razie skazania sprawcy za przestępstwo określone w art. 178a § 1, art. 179 lub art. 180 sąd orzeka świadczenie

			<p>pieniężne wymienione w art. 39 pkt 7 na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej w wysokości co najmniej 5 000 złotych, a w razie skazania sprawcy za przestępstwo określone w art. 178a § 4 co najmniej 10 000 złotych, do wysokości określonej w § 1.</p>
<p>1.1Inne ROZSTRZYGNIĘCIA ZAwarte w WYROKU</p>			
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
N. Z. (1)	6 10 11, 12,	1,2, 3 i 4 4 1, 2, 3,	<p>Zaliczono oskarżonemu okres rzeczywistego pozbawienia wolności od dnia 28 grudnia 2018 r. godz. 23.40 do dnia 24 lipca 2019 r. godz. 23.40 i od dnia 21 września 2019 r. godz. 23:40 do dnia 03 grudnia 2019 r. .</p> <p>Na podstawie art. 70 ust. 2 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii (tekst jednolity Dz. U. z 2018 r., poz. 1030) Sąd obligatoryjnie orzekł przepadek na rzecz Skarbu Państwa dowodów rzeczowych Nr DRZ 281/19 i 282/19 przez ich zniszczenie</p> <p>Na podstawie art. 230 § 2 k.k. Sąd zwrócił dowody rzeczowe osobie uprawnionej gdyż już</p>

		są one zbędne dla postępowania karnego.
1.6. inne zagadnienia		
W tym miejscu sąd może odnieść się do innych kwestii mających znaczenie dla rozstrzygnięcia, a niewyjaśnionych w innych częściach uzasadnienia, w tym do wyjaśnienia, dlaczego nie zastosował określonej instytucji prawa karnego, zwłaszcza w przypadku wnioskowania orzeczenia takiej instytucji przez stronę		

7. Koszty procesu		
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności	
13 14	<p>Na podstawie art. 618 § 1 pkt. 11 k.p.k. Sąd zasądził od Skarbu Państwa- Kasa Sądu Rejonowego w Legionowie na rzecz adwokata A. B. kwotę 1195,56 zł (tysiąc sto dziewięćdziesiąt pięć złotych pięćdziesiąt sześć groszy) tytułem nie opłaconej przez oskarżonego N. Z. (1) pomocy prawnej za obronę udzieloną z urzędu.</p> <p>Na podstawie art. 624 § 1 k.p.k. Sąd zwolnił oskarżonego N. Z. (1) w całości od zapłaty na rzecz</p>	

	Skarbu Państwa kosztów sądowych biorąc pod uwagę jego dochody i fakt iż przebywa on obecnie w zakładzie karnym.
1.1Podpis	